

БРОЈ 13 • 13. ЈУН 2018.

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

ВЕЛИКИ УСПЕХ НА СП У ОДБОЈЦИ У БРНУ

ЗЛАТО И БРОНЗА ЗА СРБИЈУ

Београд
дочекује
свет

Мали
олимпијци
за крај

#БАСКЕТАШИ

БОРИС ТОМИЋ ИЗ САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ О ПРЕДСТОЈЕЋЕМ СВЕТСКОМ ШКОЛСКОМ ПРВЕНСТВУ У БАСКЕТУ 3x3 (23. - 29. ЈУН)

СПРЕМНИ ДОЧЕКУЈЕМО СВЕТ

Београд ће поново бити центар светског школског спорта. Искуство које је донела организација Светског школског првенства у одбојци 2016. је, према оцени Бориса Томића из Савеза за школски спорт Србије, било драгоцено за припрему и организацију новог подухвата. Наиме, од 23. до 29. јуна у нашој престоници биће одржано Светско школско првенство у баскету 3x3.

- Пре две године смо први пут били домаћини једног Светског школског првенства, и то у одбојци, која је најмасовнији спорт у оквирима међународних школских такмичења. То значи да смо имали 32 мушке и 32 женске екипе из 36 земаља света, преко 1000 учесника. Искуства у организацији једног тако великог догађаја су итекако драгоцена. Предстојеће Светско школско првенство у баскету 3x3, је мањег обима, око 300 учесника, што не значи да је мање битно, напротив. Учинићемо све да и ово првенство организујемо на најбољи могући начин.

Где вребају највеће опасности када је организација једног оваквог такмичења у питању?

Не бих рекао да су то опасности, већ мањи или већи проблеми, које смо спремни да решимо као и пре две године. Такмичари који долазе су углавном малолетни и нису још увек професионални спортисти, и вероватно ће по први пут наступити на неком међународном првенству. Ми као организатори морамо имати то у виду, и бити спремни да реагујемо и да се потрудимо да све протекне како треба.

Јесте ли спремни за све изазове које доноси једно овако велико такмичење? И шта та спремност све подразумева?

- Апсолутно смо спремни. Цео догађај припремамо у сарадњи са Кошаркашким савезом Србије што нам у значајној мери олакшава посао, а под покровитељством Министарства оmlадине и спорта. То подразумева да такмичење и цео догађај из дана у дан иде својим током, и да на крају сви учесници буду задовољни.

Шта је највећа добит за Савез са једног оваквог такмичења?

- Највећа добит за наш Савез је сва-

како стицање додатног искуства које ће нам користити за нека будућа Светска првенства, као и све већи значај и утицај у Светској федерацији школског спорта. Такође сматрам да ће огромну добит имати наша земља односно Београд. Наш задатак је да се сви учесници осећају као код своје куће, да се у своје земље врате пуни позитивних утисака, и да се након пар година сећају Србије и Београда по лепом.

Савез за школски спорт Србије дефинитивно се определио да буде редовни организатор Светских школских првенства. Континуитет ће бити настављен и након овог такмичења?

- Савез за школски спорт Србије из године у годину подиже своју улогу и значај у оквирима ИСФ-а, што најбоље доказује недавна Генерална скупштина Светске федерације која је одржана у Бразилу, на којој је наш председник Жељко Танасковић изабран за члана извршног одбора. ИСФ има велико поверење у наш Савез, и из тог разлога рачунају на нас и у наредним годинама.

СТАРА ПАЗОВА И СУБОТИЦА У ДРЕСУ СРБИЈЕ

Србија ће наравно као домаћин имати представника у мушкој и женској конкуренцији. Ова част се није стицала лако, она се заслуживала победом на Државном првенству које је крајем априла одржано у дечјем културном центру Мајдан у Београду. Квалификације за Светско првенство, очекивано, су окупиле најбоље баскеташе и баскеташике из Србије, међу којима су највише показали момци из економске школе „Боса Милићевић“ из Суботице и девојке из гимназије „Бранко Радичевић“ из Старе Пазове.

БАСКЕТАШИ ИЗ 29 ЗЕМАЉА

У мушкој конкуренцији ће учествовати 27, а у женској 24 екипе. У Србију ће доћи екипе из 29 земаља из целог света. Екипе ће бити смештене у хотелима Краун Плаза и Холидеј ин на Новом Београду, а утакмице ће се играти у БЕЛЕКСПО хали, која је у склопу хотела Холидеј ин.

ИМПРЕСУМ

Уредник: Катарина Синђелић. **Помоћник уредника:** Сања Угрен. **Сарадници:** Марија Мијајловић Јовановић, Весна Станковић, Невена Вељковић, Неда Цвејић, Драгана Виденов, Светлана Мирчић Вукобрат, Виолета Милошевић, Драгана Дејановић Ковачевић, Гордана Славковић, Магдалена Рецовић, Соња Марковић Томић, Николета Његован, Александра Милошевић Јовановић, Сандра Папић, Снежана Савићевић, Весна Шормаз Јовановић, Јелена Ракић, Јелена Милосављевић, Драган Ђорђевић, Снежана Костић, Тијана Јоцић.

ДЕВОЈКЕ ЗЛАТНЕ, МОМЦИ БРОНЗАНИ

СВЕТСКО ШКОЛСКО ПРВЕНСТВО У ОДБОЈЦИ У БРНУ
У ЗНАКУ ОДБОЈКАШИЦА И ОДБОЈКАША ИЗ СРБИЈЕ

Србија је земља одбојке. То је показала као домаћин Светског школског првенства у одбојци 2016. године у Београду, то је и потврдила на шампионату свету у чешком Брну. Име Србије одзвањало је на овом такмичењу. Чак две медаље заслужили су наши средњошколци. Србија је у конкуренцији девојака постала нови шампион света, док су дечаци освојили бронзану медаљу. Златне девојке су ученице гимназије „Бранко Радичевић“ из Старе

Пазове, а треће место заслужили су ученици средње школе „Велико Градиште“.

- Ово је велика ствар за Србију, о Србији се прича. Похвале стижу са свих страна. Савез за школски спорт Србије захваљује се свим координаторима који су били у Чешкој, наставницима и тренерима који су радили са овом децом и највише нашим девојкама и дечацима. Поносни смо на њих и они ће сигурно далеко догурати у одбојци. Сретно им било даље - истакао је Жељко Та-

наковић, бивши прослављени одбојкаш, председник Савеза за школски спорт Србије.

Обе екипе су прошле дуг пут до Светског првенства. Право да представљају Србију на једном Светском првенству заслужили су тријумфом на Државном првенству. Пут Брна и Светског првенства кренули су 2. јуна. Наши представници били су победници групне фазе у којој се нашло 30 школа из целог света у мушкој конкуренцији, односно једна више у конкуренцији дево-

јака. Судбина је тако хтела да оба наша тима добију истог ривала у полуфиналу. Актуелног шампиона Турску, девојке из Старе Пазове савладале су на путу до финала, међутим, ова земља била је непрелазна препрека за ученике из Великог Градишта. Коначно, у великом финалу наше даме заиграле су против Немачке и на импресиван начин освојиле титулу шампиона света. Са друге стране одбојкаши су бронзу заслужили победом над Израелом.

#ПРИЗНАЊЕ

ИЗБОРНА СКУПШТИНА МЕЂУНАРОДНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ШКОЛСКОГ СПОРТА У ЗНАКУ СРПСКЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ

ИСФ РАЧУНА НА ТАНАСКОВИЋА

Савез за школски спорт Србије све чешће добија награде и признања за правац којим је кренуо пре три године. Наиме, представници нашег школског спорта одлучили су се да постану редовни организатори Светских школских првенства. Све је почело 2016. када су се Србија и Београд представили врхунском организацијом највећег светског школског такмичења – првенства у одбојци. Савез за школски спорт Србије своју светску причу наставиће крајем јуна, тачније од 23. до 29. јуна када ће наш главни град угостити најбоље баскеташе и

баскеташике у свету школског спорта. И то је све само почетак. Оваквих прича ће тек бити.

Напори Савеза не пролазе неопажено. Међународна федерација школског спорта упорно хвали рад српског Савеза, те отуд и не чуди развој догађаја на недавно завршеној Изборној Скупштини ИСФ-а, која је одржана у Рио де Жанеиру, а где је верификован мандат за члана Извршног одбора ове велике организације, Жељку Танасковићу, председнику Савеза за школски спорт Србије. Колико је то заправо велико признање, говори податак да је за шест

места конкурисало 16 функционера из разних држава света. После бројања гласова, Танасковић је био трећи по освојеним гласовима.

Чак 71 држава је имала право гласа на Конгресу. За председника ИСФ реизабран је Лаурент Петринка из Француске. А наша Невена Вукашиновић изабрана је за координатора Комисије за младе. После ове Скупштине Србија је учврстила своју позицију и доказала да је постала битан фактор у свету школског спорта.

- Велико ми је задовољство због одличних резултата гласања. Пока-

зали смо да нас у свету цене. Мала Србија је земља спорта и трудимо се да се за нас итекако чује. Имамо одличну сарадњу са председником Петринком, а добијања организације великих такмичења додатно говоре о нашем добром раду – истакао је Жељко Танасковић.

Уз њега, други делегат на конгресу био је генерални секретар СШСС Урош Савић. Наша делегација обавила је пуно састанака током боравка у Бразилу, а једна од тема била је и кандидатура Београда за организацију Светског фудбалског првенства за школаре 2019.

НИКОЛА ШЋЕКИЋ ИЗ КЛАДОВА ВЕРУЈЕ ДА ЋЕ И ОН ЈЕДНОГ ДАНА БИТИ АКТЕР СВЕТСКОГ ПРВЕНСТВА

НЕМА ОДУСТАЈАЊА

Сан већине дечака је да постану добри фудбалери. У детињству узор су им велике светске фудбалске звезде, а највећи сан да заиграју на Мондијалу.

Никола Шћекић, играч ФК „Бердап“ Кладово, најбољи је стрелац школске екипе и један од најталентованијих играча наше општине. Пристао је да нам открије како тренира и који су његови планови.

Када си почео да се бавиш фудбалом?

- Почео сам са 7 година, када сам кренуо у школу.

Зашто баш фудбал?

- Фудбал као спорт ми се јако свидео и схватио сам да сам талентован чим сам ухватио лопту. Била је то љубав на први поглед.

Да ли си покушао да допреш до неког већег клуба?

- Наравно. Био сам у селекцији за играча ОФК Београда и Партизана. Тада нисам успео, али не одустајем. Биће још селекција.

Како изгледа један твој тренинг? Да ли је напорно?

- Тренирам сваки дан, што са клубом, што секцији у школи. Напорно је и треба доста одрицања, али је жртвовање слободног времена зарад спорта нормално свим врхунским спортистима.

Каква је атмосфера између твојих саиграча и течебе?

- Одлична. Дружимо се и на терену и ван њега.

Коју позицију играш и да ли је напорно?

- Играм везног играча. Наравно да је напорно, и мора да буде да би резултати били задовољавајући.

Био си најбољи стрелац у школској екипи на такмичењима. Колико си голова дао?

- На Међуокружном такмичењу у фудбалу на две утакмице дао сам шест голова и имао сам пет асистенција. Задовољан сам, али смо могли више да се потрудимо и будемо први, а не трећи.

Како видиш себе у будућности?

- Као играча неког еминентног тима. Сан ми је да заиграм на Мондијалу, као и сви велики играчи. На овај Мондијал иде и наша репрезентација и надам се великом успеху. Навијамо за њих!

**Вељко Бицић 8-1
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

ФУДБАЛЕРИ ИЗ ШКОЛСКОГ СПОРТА О ШАНСАМА НАШЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ НА МОНДИЈАЛУ У РУСИЈИ

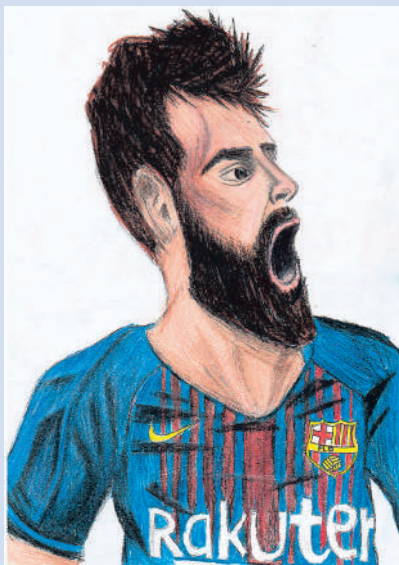
ВЕРУЈЕМО У НАШЕ ИГРАЧЕ

За фудбал кажу да је најважнија споредна ствар на свету. Свака четврта година је за љубитеље фудбала права експлозија игре и великих звезда, задовољство за чула и добру игру, место где можемо да видимо највеће светске звезде фудбала, али и најбољу игру на свету. То је Мондијал, светско првенство у фудбалу.

За разлику од претходног Мондијала, на овом учествује наша репрезентација. То је за нас навијаче још интересантније, јер нема ничег лепшег него пратити своју земљу на овом великом такмичењу.

Иако је фудбал један од најпопуларнијих спортова код нас, наши фудбалери нису тако јаки као играчи у другим екипним спортовима. Када погледам своје вршњаке, њих углавном интересује фудбал, али већина је незадовољна превирањима у нашој екипи. Питаћу неког од фудбалера како виде наш положај на Мондијалу.

Матеја: Када су се пласирали, то је био највећи догађај за љубитеље фудбала. Нама фали тренер, али прави стручњак у фудбалу. Селектор Муслин је показао да је добар познавалац јер нас је пласирао на ово првенство и не свиђа ми се што су овакве про-

мене у репрезентацији непосредно пре Мондијала. Играчи треба да се осећају сигурно, а не да стално мењају тренере.

Лука: Игра наше репрезентације је солидна, то су показали у квалификацијама. Не свиђа ми се што смо лоше одиграли пријатељске утакмице под руководством новог селектора. Ваљда ће на првенству бити боље.

Никола: Као играч, знам како је важно имати добар тренера. Надам се да то неће поколебати наше играче и да ће дати свој максимум, а ми навијамо за њих!

Мартин: Важно је да смо се пласирали! Сада ће ових месец дана најбољег фудбала бити интересантнији за нас.

Урош: Навијамо за наше момке и надамо се најбољим резултатима!

Остаје нам само да бодримо наше момке и пожелимо им пуно среће у Русији. Цела Србија је уз њих!

**Урош Антић 8-2
Цртеж: Мартин Јотов 8-2
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

#ФУДБАЛСКА #ГРОЗНИЦА

ВЕЉКО ДЕВИЋ ИЗ КАЋА РАСТЕ У ПРАВУ ФУДБАЛСКУ ЗВЕЗДУ

САЊАМ МОНДИЈАЛ

Баци репортери новинарске секције ОШ "Ђура Јакшић" у Каћу припремили су вам причу о младој нади српског фудбала Вељку Девићу. Вељко је ученик петог разреда Основне школе „Ђура Јакшић“ у Каћу. Поред тога што је вредан и марљив ђак, који своје обавезе извршава уредно, Вељко као најмлађи у разреду је и добар друг и искрен пријатељ. Поред времена намењеног школским обавезама и дружењу са другарима, Вељко своје време посвећује и тренинзима. Овај златни дечак од своје 6. године тренира фудбал. Поникао је у фудбалском клубу „Каћ“ где игра на позицији левог крила.

Од свог тренера Милана Трнинића научио је много а оно што посебно истиче јесте да се упорност, као и вредно и предано тренирање увек исплате. Поред бројних пехара и трофеја које је са својим клубом на турнирима освојио, Вељко

је имао прилику да заигра на „Ореп дау“ Црвене звезде, тренинг-утакмици и пред тренерима омладинске школе фудбала Црвене звезде покаже своју технику играња, брзину и спретност. На прослави Звездине титуле шампиона Србије, имао је прилику да са голманом Миланом Борјаном изађе на терен. Како сам Вељко за нашу секцију каже то су незаборавни тренуци који мотивишу, а сам доживљај је фантастичан. Вељко-

ва најдража титула је недавни тријумф у Зрењанину на традиционалном турниру „Милан Рађеновић - Рађа“.

Вељков фудбалски узор су фудбалери Меси и Килијан Мбапе. Поред утакмица фудбалског клуба Црвена звезда, Вељко се спрема да прати пренос утакмица предстојећег Мондијала где ће подржити нашу репрезентацију, али ће пратити и свог омиљеног играча и репрезентацију Француске. Сан му је да и он једног да-

на заигра на Светском првенству. Ако настави овако вредно да тренира верујемо да ће успети у томе. Вељков пут са „Нашег терена“ ФК Каћ, преко терена стадиона „Рајко Митић“ до савим сигурно неког терена као што су „Камп Ноу“, „Олд Трафорд“ или „Сан Сиро“.

Ми верујемо у Вељков успех и навијамо за њега свим срцем!

Новинарска секција Основне школе „Ђура Јакшић“ у Каћу, Милоје Косовић 5/2

УЧЕНИЦИ "НАТАЛИЈЕ НАНЕ НЕДЕЉКОВИЋ" ИЗ КРАГУЈЕВЦА ПОНОСНИ ШТО ЈЕ РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ СРБИЈЕ ИШАО У ЊИХОВУ ШКОЛУ

НАВИЈАМО ЗА ФИЛИПА КОСТИЋА

После низа неуспешних година, репрезентација Србије изборила се за пласман на Светско првенство 2018. године. У групи, коју су чиниле још и Велс, Грузија, Молдавија, Аустрија и Ирска, Србија је била првопласирана. Најбољи стрелац репрезентације, у квалификацијама, био је Александар Митровић, а великом успеху допринели су и Душан Тадић, Филип Костић, Александар Пријовић. Све би било немогуће без несавладивог голмана нашег тима, Владимира Стојковића.

Србија је у групи са Бразилом, Костариком и Швајцарском. Оно што је занимљиво је што је на свом првом СГ, пре 88 година, Србија, такође, била у групи са Бразилом, над којим је тријумфовала резултатом 2:1, чиме је уписала једну од највећих победа.

Светско првенство почиње 17. јуна, у 17 часова. Након церемоније отварања, одиграће се утакмица између домаћина, Русије, и Саудијске Арабије, на московском стадиону Luzhniky arena. Ми, такође, 17. јуна започињемо своју борбу на Светском првенству, мечом против Костарике, на стадиону Cosmos arena (Самара). Наши орлови потом иду пут Каљинграда где ће одиграти другу утакмицу, против Швајцарске. Своју последњу утакмицу у групи Србија игра на московском стадиону Otkrytiye arena, управо против Бразила.

За репрезентацију наступају два наша суграђанина - Лука Миливојевић и Филип Костић, ђак наше школе, због чега смо нарочито поносни.

Филип Костић рођен је 01. новембра 1992. године, у Крагујевцу. Завршава Основну школу "Наталија Нана Недељковић", где прави прве фудбалске кораке, у оквиру школе фудбала „Фитнес.“ Потом прелази у Шумадију и остаје четири године. Као кадет долази у Раднички, у којем игра пуних пет сезона на позицији левог крила. Костић у Раднички долази у неповољној ситуацији за сам клуб, који је тада био у трећој лиги. Међутим, Филип и саиграчи успели су да врате Раднички у суперлигу. Након пет сјајних година у крагујевачком Радничком, Костић одлази у Холандију. За Гронинген је одиграо 41 утакмицу и постигао 11 голова. Након сјајне сезоне, одлази у немачки Штутгарт, у којем проводи две сезоне, а затим у Хамбург.

Не само као Филипови мештани, већ и као ђаци школе коју је похађао и као ђаци наставника физичког, Микице Цмиљанића, нашег разредног, а његовог првог тренера, желимо му, као и читавом нашем тиму, пуно среће на предстојећем првенству које сви радо ишчекујемо. Момци, срећно!

Стефан Јовичић ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац

СПОРТСКА ОЛИМПИЈАДА ШКОЛСКЕ ОМЛАДИНЕ
ВОЈВОДИНЕ ЈЕ НАЈМАСОВНИЈЕ ШКОЛСКО
ТАКМИЧЕЊЕ У СРБИЈИ У 2018.

НАЈБОЉИ СОШОВ ДО САДА

Иницијатива за одржавање Спортске олимпијаде школске омладине Војводине, или скраћено СОШОВ, покренута је још 1969. године, а већ наредне одржана је и прва Олимпијада у Новом Саду и то са 4.500 учесника који су се такмичили у једанаест спортова. Пре четири године, СОШОВ је после две и по деценије паузе одржан у Сомбору, а ове године вратио се у Нови Сад где ће се у новосадској хали „СПЕНС“ од 17. до 20. маја такмичити највише учесника до сада у рекордних четрнаест спортова. Осми по реду СОШОВ представља најмасовније школско такмичење у Србији ове године.

Приликом свечаности отварања СОШОВ-а, имали смо прилику да разговарамо са градоначелником Новог Сада, Милошем Вучевићем, као и са председником Савеза за школски спорт Војводине и прослављеним атлетичаром, Михаилом Дудашем. Наши саговорници били су и један од покровитеља СОШОВ-а, Владимир Батез, као и директор 8. СОШОВ-а, Бранко Вујовић.

Градоначелник се посебно осврнуо на будућност коју представљају деца која се баве школским спортом, док је напоменуо да је дружење и спорт заправо добитна комбинација:

- За мене, СОШОВ је најзначајнији и највећи спортски догађај у Новом Саду. Ово представља залог за будућност наше државе, ова прелепа слика коју смо чекали преко двадесет година. Више од четири и по хиљаде деце дошло је овде да се баве спортом, али не само да се баве спортом, већ и да се друже. Они су шампиони коју су доказ да ће у овој држави бити боље, а ову слику желимо да видимо у свим спортским дворанама широм Војводине и Србије. Ово је разлог зашто је Град Нови Сад донео одлуку пре више од годину дана да школске сале морају да буду отворене бар два дана недељно за бесплатно бављење школским спортом за ђаке свих школа. Мора да се посвећује пажња овој деци. Ова деца

су озбиљни људи и сутра ће бити лидери у различитим аспектима живота.

Директор осмог СОШОВА, Бранко Вујовић, имао је само речи хвале што се тиче организације ове манифестације:

- Пре свега, мислим да смо део очекивања већ испунили и да је отварање организовано на сјајан начин. Систем организације је такође постављен на најбољи могући начин помоћу координатора градских савеза, координатора савеза за школски

влада и Града Новог Сада у финансијској подршци да се одржи овакав вид спортске манифестације. Такође, говорио је и о даљим циљевима у школском спорту по завршетку овогодишњег СОШОВ-а:

- СОШОВ је покрајинско такмичење које има изузетно дугу традицију и после паузе од 25 година је ревитализовано Олимпијадом у Сомбору 2014. године где смо имали укључене само ђаке основних школа и око 1700 учесника у 10 спортова, док смо ове године укључили и средње школе

и самом том чињеницом сам број учесника се повећао, као и број професора којих ове године имо око хиљаду. Ми смо дуго радили на томе да све буде у највећем реду и да подржимо тај догађај. Тако да захвалност иде пре свега покрајинској влади, Граду Новом Саду који су издвојили озбиљан буџет за организацију овог такмичења, а ми смо задовољни што видимо оволико срећне деце која се налазе на улазима према „СПЕНСУ“, препуних позитивне енергије.

Михаил Дудаш, наш прослављени атлетичар, овога пута у улози председника Савеза за школски спорт Војводине, говорио је о очекивањима од овогодишњег Олимпијаде, као и о такмичарском значају СОШОВ-а:

- С обзиром на то да сам и у прошлом СОШОВ-у који је ревитализован, учествовао и био такође

председник Савеза за школски спорт Војводине, сматрам да је овај за једну класу виши и изузетно ми је драго што је тако и што напредујемо. Ове године моја очекивања од СОШОВ-а биће да деца уживају, да се друже, да науче шта је олимпијада, и да се у складу са тим и понашају тако. Сви ћемо уживати, у то сам сигуран. Нису битна само одлијча, она су само стицај околности тога ко је најбољи, али наравно да сви треба да се труде да победе, што је и поента спорта у једном одређеном моменту. Најбитније је оно искуство које носе са собом, које у будућности могу искористити на великим Олимпијским играма.

Вук – Милош Петровић
Гимназија „Светозар Марковић“ Нови Сад

спорт, организационог одбора и тако смо направили једну добру мрежу организације. Разлика између претходних Олимпијада и ове је у томе што је овогодишња највећа до сада. Седамдесетих година смо имали Олимпијаду са 3000 учесника, док сада имамо више од четири и по хиљаде учесника. Оно што је врло важно напоменути је да је ово једна од највећих манифестација икада организованих у Војводини по броју учесника, професора, волонтера, редарске службе...Више од шест хиљада активних учесника укључујући и ђаке репортере учествује у организацији ове манифестације.

Један од покровитеља овогодишњег СОШОВ-а, Владимир Батез, објаснио је битну улогу покрајинске

СЕЗОНУ ШКОЛСКИХ ДРЖАВНИХ ПРВЕНСТАВА ТРАДИЦИОНАЛНО ЈЕ ЗАТВОРИЛО ТАКМИЧЕЊЕ У МАЛИМ

СВЕ БОЈЕ МАЈА

У овој школској години многи путеви водили су на Југ Србије. Лесковац је у два наврата дочекивао рукометаше, док је Пирот после гимнастичара одлучио да угости и фудбалере и фудбалерке. Спортска хала „Кеј“ је навикла да се дружи са шампионима, мада ни она не памти време када је у само четири дана на њеном терену проглашено исто толико школских Државних првака. Управо то се догодило овог пролећа. Шампиони међуокруга у фудзалу дошли су у Пирот како би начинили завршни корак у овој школској години. Коначно, после 12 одиграних мечева у конкуренцији дечака било је јасно да ће о златној медаљи одлучивати фудбалери школе „Доситеј Обрадовић“ из Сомбора и „Радоје Домановић“ из Бошњаца крај Лебана. Док су се за бронзу бо-

рили „Петар Лековић“ из Пожеге и „Прва Војвођанска Бригада“ из Новог Сада. Што се овог меча за треће место тиче, један гол више у мрежи ривала значио је славље за дечаке из Новог Сада.

Био је ово дан када су се на југу Србије радовали северњаци. Борба за шампионску титулу припала је екипи из Сомбора, иако тим из Бошњаца није ниједног тренутка спустио гард.

Исти систем такмичења важио је и за девојчице које су за разлику од дечака знатно чешће погађале

гол. Док је дуел за треће место које су водиле школе „Стеван Сремац“ из Сенте и „14. октобар“ из Раковице обележила уједначена игра и резултатска клацкалица која је превагнула на сенћанску страну, меч за златну медаљу био је један од најубедљивијих финала икада виђених у школском спорту. Фудбалерке школе Мирослав Мика Антић из Панчева чак осам пута су затреле мрежу вршњакињама из школе „Аца Алексић“ из Александровца, које са друге стране ниједном нису успеле да пошаљу лопту у циљ. Основци су терен у Кеју уступили својим старијим другарима.

Утакмицу за треће место решио је један гол више у мрежи медицинске

школе из Ниша, па је бронза завршила на грудима екипе економскотрговинске школе „Књаз Милош“ из Горњег Милановца. Знатно мање узбуђења донело је финале, које се показало као рутински посао за новог шампиона, школу Др Ђорђе Натопшевић из Инђије која је резултатом 6:3 добила Економско-трговинску школу из Врања.

Фудбалерке из средњих школа су коначно дочекале да буду део школских такмичења. По три гола у оба одлучујућа меча била су довољна да реше победника. Баш толико постигла је Друга Крагујевачка гимназија у утакмици за треће место против Медицинске школе из Пожаревца, односно новосадска школа Светозар Милетић против нишке гимназије 9. мај у најважнијој утакмици такмичења. Са фудзалом решени су сви лопташки шампиони за ову школску годину

Оријентиринг на Дивчибарама

Иако је потпуни новајлија у школском спорту, оријентиринг се већ у својој другој такмичарској школској години толико уиграо да изгледа као да је одувек у школском календару. После трке по мање или више приступачним теренима широм Србије, најснажљивији основци и средњошколци дошли су на Дивчибаре како би пронашли и прогласили државне прваке. Такмичари су дошли спремни да покоре непознати терен. У томе су им помогли карта и компас. Оријентиринг вас тера да донесите одлуке. Привидно лакши пут није обавезно и бржи. И зато такмичари у

овом спорту често поручују – преко прече, наоколо ближе. Баш као што се Државно првенство у оријентирингу другу годину за редом одржало на Дивчибарама, тако је и тенис имао старог домаћина. Опет је Зајечар угостио најбоље тенисере у Србији, који су на шљаци показали колико су вешти са рекетом.

Краљица спортова у Новом Пазару

Републичко школско такмичење у атлетици одржано је 15. маја у Новом Пазару на најлепшем атлетском стадиону у нашој земљи. Учествовале су бројне екипе основаца и такмичили су се у разним атлетским дисциплинама: скок у даљ, скок у вис, бацање вортекса, бацање кугле, трчање на 100, 300, 600, 800 метара и за девојчице и за дечаке. Иначе, овај пројекат се зове „Здраво растимо“.

Ради се о едукацији деце о здравом исхрани са промоцијом физичке активности. На манифестацији су се могла видети много звучна имена у атлетици међу којима је и некадашњи светски јуниорски првак, Драгутин Топић. На такмичење је довео своју ћерку, Ангелину Топић, која је по традицији заузела 1. место у скоку у вис.

Целокупни догађај са пропратиле бројне новинарске екипе, како од нашег града тако и из целе Србије. Њима се придружила и наша новинарска екипа од шест чланова са наставницом, као једина новинарска секција која припада пројекту „Ђак репортер.“ Уживали смо у раду и спортској атмосфери.

Атлетску секцију наше школе воде наставници Микица Цмиљанић и Милош Цмиљанић. То што немамо салу, па самим тим ни адекватне услове за тренирање, није их омело да постигну успехе и ове школске године. Били су прваци региона, међурегиона и пласирали су се на Републичко такмичење, одржано 15.05.

ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА

Новом Пазару, на којем су заузели 6. место. Млади атлетичари вежбају су током часова физичког васпитања, након школе, а викендом, када је то било могуће, одлазили су на крагујевачки стадион „Чика Дача“. Једва су чekali лепо време да почну са припремама. Јаму за скок у даљ равњали су свакодневно, а сунђере за скок у вис, без поговора, постављали су ујутру, чим би стигли у школу, па враћали назад, након часова. Нису се никада пожалили на незадовољавајуће усло-

ве у којима су се припремали. Након освојеног првог места како на Регионалном такмичењу, одржаном у Крагујевцу, 26. априла, тако и на Међурегионалном, одржаном 09. маја, са златним медаљама и огромним пехаром у рукама капитена екипе, презадовољни и пресрећни, дошли су у школу, обишли канцеларије директора, секретара и наставника, а потом и све учионице. Охрабрили смо их и подржали великим аплаузима и најискренијим честиткама. Надамо се да ће се њихови успеси наставити, јер су то, уједно, успеси свих нас! Драги наши атлетичари, ви сте наш понос!

Шах у Зрењанину

У односу на атлетику, по популарности међу ђацима шах не заостаје много. Најбољи шахисти међу основцима у Србији окупиле су се у школи „Жарко Зрењанин“ у Зрењанину. Током два такмичарска дана видели смо најбоље појединце и екипе у земљи. Било је ово финале циклуса које је у јануару почело школским такмичењем, а наставило се општинским и окружним надметањем. Кроз цео циклус прошло је преко 1000 такмичара. Првог дана овог шаховског турнира одржана су такмичења у појединачној конкуренцији за сваки разред, посебно за дечаке и девојчице. Добили смо чак 16 нових шампиона, млађих и старијих основаца који и те како знају да тактизирају и баратају фигурама, Други шаховски дан у Зрењанину био је резервисан за екипно такмичење. Наступило је 48 екипа са укупно 344 такмичара. Играло се седам кола, а звање најбоље понела је основна школа „Душан Радовић“ из Ниша која је победила шест мечева и један одиграла нерешено. Укупно је освојила 19 меч бодова и 30 поена. Друго место освојили су ученици школе „Слободан Савковић“ из Старих Бановаца док је треће место припало школи „Милан Ђ. Милићевић“ из Београда.

Мали олимпијци у Београду

Мале олимпијске игре поново су Ове године организоване, на срећу све деце која желе да се такмиче. Као и прошле године на МОИ појавио се велики број учесника. Одржане су у Београду, 2. јуна у кошаркашком центру „Радивој Кораћ“.

ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“ учествовала је и прошле године са групом дечака, трећака. Ове године су нам образ осветлили прваци из одељења 1/1 и 1/2. Освојили су 7. место, а такмичили се мешовито шест дечака и

не препреке, а то могу само мала деца. У једној ствари су се сви сложили, да им је најслађи био сладолед након напорног такмичења! Веома занимљиво, смешно, али истинито! Веселу свих такмичара допринео је и наставник физичког васпитања Драган Ђорђевић који је увек расположен за смех и шалу.

Велике Олимпијске игре су водећи спортски догађај у свету и одржавају се сваке четири године. Инспирисане су Античким олимпијским играма које су се одржавале у Грчкој од 8. века пре нове ере до 4. века нове ере. Ово учешће на МОИ велики је успех за нашу школу и за сваку школу која се такми-

шест девојчица. Ђаци репортери су интервјуисали мале олимпијце и, верујте нам, добили веома занимљиве, а може се рећи и смешне одговоре. Питали смо их која им је омиљена игра на МОИ. Првак Ђорђе и његова другарица Теодора одговорили су да највише воле полигон, Сашки се свиђа гимнастика, а Јанку гађање у мету. На наше питање шта мисле, зашто се ове игре зову Мале олимпијске игре, добили смо занимљив и смешан одговор. Илија је рекао зато што се трчи, скаче и морају да се савладају специјал-

чила. Одлична је припрема за наше, будуће, велике олимпијце. Кажу да се готово сваки таленат открива у основној школи. Ко зна, можда ће баш неко од ове деце, једном у будућности, понети златну олимпијску медаљу.

Јована Милутиновић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац

Марјан Ристић и
Кристина Богдановић
ОШ „Наталија Нана

Недељковић“ Крагујевац

ЛАЗО БАКМАЗ О СВИМ ИЗАЗОВИМА НОВИНАРСКЕ ПРОФЕСИЈЕ

НОВИНАРСТВО ЈЕ НАЧИН ЖИВОТА

После предавања о основама новинарства у техничкој школи „Милева Марић Ајнштајн“, Лазо Бакмаз, новинар РТВ-а и познати спортски коментатор најчешће утакмица фудбалског клуба Војводина, издвојио је време како би са члановима новинарске секције Гимназије „Светозар Марковић“ разговарао о најлепшим, али и најзахтевнијим деловима новинарства.

Рекли сте да новинарска професија није исплатива финансијски, па како бисте ви покушали да привучете неке будуће новинаре да се баве тим послом?

Новинарством може да се бави само онај ко му се посвети стопроцентно. Уколико неко заиста пронађе себе у новинарском занимању и претвори га у начин живота, онда може да се бави новинарством. Ономе који мисли да ће стећи материјалну добит, препоручио бих да потражи занимање на другом месту.

ДРУЖЕЊЕ СА ПРОМОТЕРИМА

У амфитеатру СПЕНС-а, у току СОШОВ-а уприличено је дружење са веома успешним спортистима: Михаилом Дудашем, Чабом Силађијем, Јеленом Ерић, Наташом Иванчевић, Стефаном Стојачићем, Бориславом Перић Ранковић и другима. Разговор је водио познати спортски новинар Лазо Бакмаз. Сви учесници су говорили о својим постигнућима, љубави према спорту, кризама које су наилазиле током каријере...Помињали су и оне дивне тренутке из детињства када су се једноставно радовали тренинзима и уживали у њима. Након официјалног дела, гости су постављали различита питања на која су спортисти веома радо и искрено одговарали у пријатној и веома опуштеној атмосфери.

Матија Кондић
ОШ „Милош Црњански“

Шта је је оно што је најзахтевније у вашем послу, а шта најлепше?

- Док сам био младић, највећи изазов за мене, а у исто време лепота живљења била су путовања. Ако кажем да сам пропутовао многе европске земље, а да сам на истоку био у Токију, на западу у Рио де Жанеиру, онда би то сваком младом човеку требало да представља изазов. Најтеже је уколико нисте сигурни у оно што сте видели, па би требало да потражите прави извор информација који ће допунити оно што сте својим очима гледали. Сваку вест, сваку информацију препоручио бих да најпре базирате на сопственом виђењу. Дакле, информацију базирате у односу на

оно што сте видели, а све допунске информације морају да буду из поузданих извора.

Која је најлепша прича коју сте радили?

- Све приче које су у вези са извештавањем са скакалишта где је Ивана Шпановић учествовала су посебан домен у мом животу и у каријери посебно. Од првог тренутка када сам уочио њен први скок на турниру у Сенти пре 12 година, претпоставка је била да ће та девојчица из Зрењанина направити добар резултат, а предвиђање да ће она бити у светском врху се обистинила већ на Светском првенству у Битгошћу до 18 година када је Ивана постала светска првакиња. У Новом Саду следеће године на Европском првенству освојила је сребро јер је испред себе имала Рускињу Дарију Клишину. У Острави, 2011. године, на Европском првенству до 23 године Ивана ме је убедила да ће бити велика следећом реченицом: „Свесна сам да испред себе имам Дарију Клишину, али учинићу све да једног дана победим.“ Ивана је Дарију победила у Даријином родном граду, Москви, 2013. године када је освојила прву медаљу за Србију у атлетици у историји Светских првенстава. Бронза, златног сјаја. Ивана је заиста велика и врло коректна у сарадњи са медијима. Пратим је од

вог дана и врло је захвална као инспирација и за информације, за праћење њеног развоја, али и за репортаже које се са њом праве.

Који је био Ваш највећи изазов као спортског новинара?

Од првих полазака на пијацу и извештавања о ценама купуса, парадајза, лубеница и слично до Светског првенства у Токију '91. и Параолимпијских игара у Рио де Жанеиру 2016. године. Ако бих морао да се одлучим, издвојио бих извештавања о спортистима са инвалидитетом. Потребна је мера, на који начин ћете пренети утисак са тог догађаја, а да не увредите никога.

Војводина је уз Партизан и Црвену звезду већ дужи низ година највећи српски клуб. Шта мислите који је разлог томе што Војводина дужи период није првак Србије?

- Недавно сам у другој или трећој реченици извештаја Војводине са неке од утакмица рекао да Војводина први пут у својој историји нема ни једног Новосађанина. То је разлог зашто је Војводина ту где јесте.

Вук Милош Петровић
Гимназија „Светозар
Марковић“ Нови Сад

ОСНОВНА ШКОЛА „ДРАГИША ЛУКОВИЋ ШПАНАЦ“ ИМА НАЈБОЉУ ПЛЕСНУ ТАЧКУ.

БЕЗБРОЈ ПУТА ПОНОВИ – ЛАЈК ОСВОЈИ

Дошао је тај дан који смо сви ми нестрпљиво чекали - дан кад смо сазнали ко је победио у конкурсу „Твој лајк за наш плес“. Најлепши осећај на планети Земљи био је када смо схватили да смо то ми, да смо баш ми ти који су однели победу.

Освојили смо прво место као најбоља плесна тачка и друго место као најпопуларнија плесна тачка. Мада, бити шампион није лак задатак. У нашу кореографију уложили смо пуно труда и рада иако многи мисле

које су увек имале времена и стрпљења за нас, које су са нама један исти корак вежбале безброј пута, док све не буде изгледало идеално. Када смо снимали кореографију сви смо били узбуђени и сви смо се надали dobrim резултатима.

Освојиле су друго место по броју лајкова и прегледа на друштвеним мрежама

да је то није ништа тешко, да смо ми само изашли, одиграли било шта, снимили и тек тако победили. Али није тако.

Кореографију смо вежбали веома дуго са својим тренерима Бојаном Ивановић и Невеном Петровић,

Трудили смо се да снимак што боље изгледа и да ми што боље играмо, а наш труд се исплатио. Веома сам поносна на себе и своју групу јер из дана у дан све више напредујемо. Наша школа је по други пут победила у овом конкурсу и у холу

школе нашла су се још три трофеја, а поред трофеја као награде добили смо мајице, дипломе и друге награде од Савеза за школски спорт Србије. Драго ми је што смо уз себе имали учитељицу Снежану Радивојевић која нас је све време подржавала.

Два месеца након проглашења победника, имали смо част да наступимо на свечаном затварању Малих олимпијских игара. Тамо нас је посматрало пуно људи, добијали смо овације и сва пажња била је усмерена на нас. Ти тренуци су непроцењиви,

када сви гледају у тебе и твој тим и сви навијају. Поносно смо изашле на сцену и одиграле најјаче што можемо и након тога изашле са сцене уздигнуте главе, знајући да је ова победа заслужена. Након тога смо дали интервју за Фејсбук страницу Савеза за школски спорт Србије и сликале се са Роса водом, у чијој ћемо се реклами ускоро наћи.

Све у свему, ово је било једно дивно искуство, а наша група иде даље у нове победе. Срећна сам јер сам добила задатак да напишем текст за Пламенко и postanем члан још једног пројекта Савеза за школски спорт Србије. Овим текстом постајем ђак репортер, а то је престижна ствар у нашој школи.

Јелена Радојковић 4/2
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“

ПЛЕСАЧИ „НАТАЛИЈЕ НАНЕ НЕДЕЉКОВИЋ“ ИЗ КРАГУЈЕВЦА НА ТАКМИЧЕЊУ ШКОЛЕ 1962.

ПРИЗНАЊЕ ИЗ МОСКВЕ

Наша школа, нажалост, није учествовала у пројекту Савеза за школски спорт Србије „Твој лајк за наш плес“, али смо се, након успешно реализованог скајп часа са московском школом 1862, пријавили за њихово такмичење у плесу „Танцуј добро“.

Ученице шестог, седмог и осмог разреда су одушевљено прихватиле ову идеју и одмах почеле са припремама, заједно са наставником физичког васпитања, Милошем Џмиљанићем.

Такмичиле су се у две категорије. У традиционалним плесовима, где су у неколико минута одиграле пар наших народних кола, моравац, влашко и ужичко, учествовале су: Кристина Богдановић 8/3, Сара Миленковић 8/3, Милица Карановић 8/1, Мина Јелић 8/1, Ирена Матић 8/2, Мина Вранић 7/3, Јована Пантовић 8/1, Сања Нешовић 8/1, Марија Вучићевић 8/1,

Маша Митровић 7/1, Анђела Новаковић 8/3 и Тијана Обрадовић 4. У модерним плесовима, у којима су имале потпуну слободу, девојчице: Анастасија Димитријевић, Сара Арсић, Валентина Илић, Сара Јевтић и Теодора Миладиновић, одабрале су да нашу школу представе у хип хопу.

Школа 1862 из Москве доделила нам је, у категорији шоу денс плесова, дебитантску награду, чиме је потврђено да се залагање, труд и рад увек исплате.

У овом тренутку, са нестрпљењем, ишчекујемо најављени долазак Московљана, о чему ћемо вас накнадно обавестити.

Валентина Димић
Снежана Јовановић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“
Крагујевац

УЧЕНИЦИ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЂУРА ЈАКШИЋ“ ИЗ ЂУПРИЈЕ ДОБИЛИ НОВУ СЕКЦИЈУ

УМ ЦАРУЈЕ У ШАХУ

Шах је игра која се поносно преноси генерацијама. Чак и у историјским подацима описане су многе велике личности којима је готово увек на столу стајала отворена шаховска табла.

У основној школи „Ђура Јакшић“ у марту је почела са радом шаховска секција. Тим поводом разговарали смо са Снежаном Ђорђевић, професорком географије и дугогодишњом чланицом шаховског клуба „Раднички“ из Ђуприје. Она ће руководити секцијом, за коју постоји велико интересовање у нашој школи.

Снежана нам је открила да се шахом бави још од малих ногу и да је љубав према овом спорту наследила од оца. Прве партије је одиграла у основној школи и тада су започели успеси, а касније и екипни клупски резултати. Навела је неколико - треће место на првенству Србије, друго место на првенству Југославије, и прво место Купа Србије у сениорској конкуренцији.

Секција је почела са радом, нама је велико задовољство јер су деца веома заинтересована. Жеља ми је да привучем што више ученика, нарочито млађега узраста. За многе ће то бити први пут да се уопште срећу са шаховским фигурама - напоменула је професорка Снежана.

Наша професорка нам је објаснила да играње шаха подразумева вештину али нуди и многе бенефите за играча.

Шах је веома интересантна игра, развија интелигенцију, захтева доста труда и посвећености. Најпре се деца уче потезима, а потом и комбинацијама које се користе. Иако је то индивидуална игра, развија се толеранција, уважавање противника с друге стране табле. Има још много добрих страна, а једна је и та да се шахом можете бавити читавог живота. Многи шахисти су успешни у својим професијама. Они су лекари, професори, ин-

жењери - напоменула је Снежана Ђорђевић.

Шах је игра која не познаје границе. Захтева концентрацију, бистар ум, познавање комбинаторике, логику и пре свега љубав према овом веома занимљивом спорту.

Ви сте на потезу! Драги ђаци, добро дошли у шаховску секцију основне школе „Ђура Јакшић“.

Миљана Милошевић 7/2
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

СМЕДЕРЕВСКА ГИМНАЗИЈА ИМА НАЈБОЉА АТЛЕТИЧАРЕ У ОПШТИНИ

ТРЕНИНГ ЈЕ КЉУЧ УСПЕХА

Општинско такмичење у атлетици је одржано је још крајем априла у Радинцу. Смедеревска Гимназија је од седам дисциплина освојила пет првих места у женској конкуренцији. Наше девојке су оствариле пласман у наредни ниво такмичења, иако су убедљиво биле најмлађи састав на терену. У мушкој конкуренцији су се такмичиле све средње школе Смедерева, иако је било тешко доћи до првог места, гимназијалци су заузели прву позицију захваљујући последњој дисциплини, штафети 4x100m. Победника су од другопласираног, Техничке школе, делиле стотинке,

али срећа је била на страни Гимназије. Међутим, главни фактор победе је представљао труд наших представника, који су се овом трком изборили за пролазак екипе на окружно такмичење у Смедеревској Паланци. Сви су се сложили да је овакав исход био очекиван, упркос неизвесном такмичењу до самог краја. Заинтересовало нас је да ли је то због труда уложеног у тренинг пре такмичења, па су објаснили како се постижу овакви резултати:

Тренинг је кључ успеха, најважнији сегмент спорта. Колико труда уложити у тренинг - толико ти се врати на

такмичењу - каже Адам, који је освојио прво место у трци на 100m, екипно и индивидуално. Ђурђа, која је била победница у дисциплини скок у даљ, пожалила се на неадекватне услове за тренинг, док је Вера прокоментарисала да је „стаза на којој се такмичење одвијало веома лоша“. Уз то Адам мисли да би више пажње требало обратити на сатницу, због лоших временских услова и претеране врућине.

Међутим, и поред индивидуалног рада, тимска подршка је такође заслужна за победу:

Атлетика јесте индивидуални спорт, али се на овом такмичењу

вреднује и екипни пласман, па је подршка тима веома важна - каже Вера, која је прву позицију заузела у трци на 400m. Млађа, освајач златне медаље у трци на 1000 м, на исту тему је рекао да би „без тима било много теже, јер тим даје снагу и мотивише такмичаре да дају све од себе.

Гимназијалци су ову победу прославили осмесима, као што је Млађа описао: „Наши изрази лица говоре више од било које речи“.

Александра Савић
Исидора Ђорђевић
Мина Пауновић
Гимназија Смедерево

НАСТАВНИК ДРАГАН БАНДИН ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „22. ОКТОБАР“ JE И УСПЕШАН И ДОКАЗАН КАРАТИСТА

ЧОВЕК СЕ РОДИ КАО БОРАЦ

Не може много школа да се похвали толико успешним наставницима као што може наша „22. октобар“ из Жабља. Ми имамо част да нас учи човек који је много постигао у каратеу и који љубав према овом спорту преноси и на нас – његове ученике.

Колико дуго водите карате клуб „Младост“ и колико дуго сте у карате спорту?

- Клуб је почео са радом још 2000. године и тада су уписана 62 члана. У овај спорт сам ушао са дванаест година у клубу „Младост“ у Жабљу. После 40 година и даље верујем да се човек роди са љубављу према борилачким вештинама.

Поред спорта ученици морају да похађају школу, а ви сте првенствено машински инжењер и наставник. Шта је потребно да се усагласе редовне обавезе и тренинзи?

- Наша школа ради искључиво у првој смени, па ученици могу да се добро организују и распореде време за учење и тренирање. Мени у организацији много помажу синови. Бранислав и Мирко заједно са мном воде тренинге у три општинска места: Жабљу, Турђеви и Госпођинцима.

Када саветујете родитеље и ученике, зашто препоручујете баш карате?

- Карате је добра база за све спортове и има посебан однос према дисциплини и самодисциплини, што се после може применити у свакодневном животу, па и школском учењу. Пред-

ност каратеа је и у томе што га могу вежбати сви - од пет до 105 година - јер има више сегмената. Могу се вежбати кате, техника, ударци у рекви-

зите, а ту су и вежбе снаге или флексибилности. Развија се тело и дух, такмичимо се сваки пут сами са собом. У ери компјутера и мобилних телефона, физичка активност је занемарена и сваки спорт је добар.

У току ових четрдесет година тренирања каратеа, а касније и тренерског рада, шта вам је основни покретач?

- Оно што ми даје снагу је подршка моје породице и успех мојих спортиста, међу којима је велики број шампиона Србије и Војводине. Мој лични успех ми такође даје снагу, јер велико ми је задовољство било да полажем за црни појас седми дан пред легендом светског каратеа Душаном Дачићем.

Колико је улога наставника и тренера одговорна?

- Мислим да је личност тренера по важности одмах после личности родитеља. Деца се на тренера угледају, копирају га и он им је нека врста идола. Ово сам посебно приметио радећи са децом предшколског узраста. Тренер делује као непобедива особа, даје сигурност, и зато му се деца поверавају, траже савете и постављају најразличитија питања. Тренер мора имати слуха за све ово, јер се тако гради добар однос. Он такође мора бити свестан да га деца увек посматрају, па мора бити морални узор и зрачити позитивном енергијом.

ОШ „22. октобар“ Жабљ

УЧЕНИЦА КАРЛОВАЧКЕ ГИМНАЗИЈЕ ЛАНА ЈОВАНОВИЋ ЈЕ И ИЗУЗЕТНИ СПОРТИСТА

КАРАТЕ ГРАДИ КАРАКТЕР

Људи стичу углавном погрешну слику о каратеу, сматрајући да је то спорт доказивања да сам „ја јачи од тебе“, што заиста није тако, већ је то спорт у коме велику улогу играју брзина и еластичност, спорт који ти пре свега помаже да формираш своју личност. Овако о свом спорту прича Лана Јовановић, ученица трећег разреда Карловачке гимназије

Зашто баш карате?

- С обзиром да сам се на овај спорт уписала када сам имала само шест година, не могу са сигурношћу да кажем зашто сам изабрала баш карате, али верујем да сам кренула са другарима, не слутећи да ће ме толико заинтересовати и да ћу једнога дана бити веома успешна.

Шта за тебе представља овај спорт?

- Карате је борилачка вештина која долази из Јапана и у свом буквалном преводу значи „празна шака“ односно борити се без оружја. То је самоодбрана и има своју филозофију да све што научиш на тренингу не смеш примењивати на улици, дакле не смеш онеспособити противника већ ставити га под контролу.

Колико ти значе успеси и да ли те они мотивишу?

- Наравно да ми успеси много значе као и сваком другом спортисти, поготово они са неких већих и значајнијих такмичења. Пуно је ту одрицања и иза сваког такмичења стоје недеље и недеље напорних тренинга, припрема и када се вратим кући са медаљом око врата, знам да је сав уложен труд вредео и то ме подстиче и мотивише да тренирам још више, како бих постигла још боље резултате.

Када се сетиш својих првих тренинга, да ли си икада замишљала овакав успех?

- Морам признати да сам и као мала девојчица имала тај такмичарски дух у себи, волела сам да побеђујем. Наравно, нисам очекивала овакав успех иако сам га прижељкивала.

На Конгресу међународног олимпијског комитета у Рио де Жанеиру усвојено је да карате буде уврштен у програм Олимпијских игара у Токију 2020. године!

- Ово је пре свега велика част и привилегија за све нас каратисте. За мене лично то је нешто о чему сам маштала још као дете. Надам се да ће ми се ukazати прилика да једнога дана и ја браним боје наше државе али сада је још рано говорити о томе.

**Милица Николић
Карловачка гимназија,
Сремски Карловци**

ПРИЧА О ДЕВОЈЦИ ИЗ ЋУПРИЈЕ, ВРСНОЈ АТЛЕТИЧАРКИ КОЈА НИКАДА НЕ ОДУСТАЈЕ

ЈЕЛЕНА ЈЕ ХЕРОЈ

Пролеће, 2011. године. Трећи разред основне школе и крос. Стадион пун деце, пун будућних великих људи у овом малом свету. Нико не би рекао да ће победница овог кроса постати успешна млада атлетичарка. Иста година, месец август - деветогодишња девојчица Јелена сигурним корацама одлази на свој први тренинг атлетике у пожаревачки атлетски клуб.

Јелена Живковић је рођена 20. септембра 2002. године. Долази из околине Пожаревца, похађала је ОШ „Божидар Димитријевић Козица“ у Брдарцу, а сада је ученица прве године Пожаревачке гимназије, смер друштвено-језички. У основној школи је изабрана за спортисту генерације. Све постиже, за све нађе време, а одлична је на свим пољима, у школи, у спорту и у животу.

Сваки почетак је тежак. Јелена је на свој први тренинг дошла са узбуђењем, али без страха. Храбро се упустила у ову игру коју ће играти целог

Резултати не долазе сами од себе, потребно је време, посвећеност, труд.

Многобројни преплакани тренинзи, а и они испуњени смехом и ентузијазмом доводе до следећих резултата: шест државних медаља, сребро као млађа пионирка на 600м, бронза као млађа јуниорка на 800м, два пута вицешампионка на 2000м, пионирска првакиња Србије на 600м на отвореном и у дворани. Лични рекорд на 600м 1:36,74 - четврти резултат у Србији свих времена!

Истрчала је штафетни маратон у априлу ове године, заједно са Јеленом Јовановић, Мином Вучковић и Филипком Владићем. Управо та мешовита штафета је била прва у категорији средњих школа. Укупно има око седамдесетак медаља. Има безброј медаља са РТС кросева, као и са уличних и меморијалних трка. У мају ове године освојила је прво место у категорији других раз-

живота. Тренира седам година једном дневно, док последњих годину дана два пута дневно. Један јутарњи, а један вечерњи тренинг. Базира се на технику, издржљивост и снагу. Ништа јој није тешко, све ради са лакоћом и осмехом. Јелена каже да је на атлетици упознала пријатеље за цео живот, а једна од њих је Јелена Јовановић, спринтерка на 200 и 400м. На тренингу је увек супер атмосфера и никада није досадно.

Јеленин главни тренер је Јово Будимир, а помоћни тренер Мирослав Јовановић. Јово Будимир - никад назван тренером, увек је за њу био чика Јова. Други отац и свакодневна подршка. Он је тај који је смири пре трке и који постаје њен глас разума онда када ни себе више не чује. Увек озбиљан и спреман за рад, чика Јова зна и да се нашали и орасположи. Успешни српски атлетичари као што су Катарина Илић и Марко Ничић тренирани су са чика Јовом.

реда средњих школа на 18. меморијалној трци „Драгутин Томашевић“ одржаној у Петровцу на Млави. Сваке године, такмичи се на школским такмичењима у дисциплини 600 или 800м. Ове године на 800м постиже сјајне успехе освојивши прво место на окружном и међоокружном такмичењу. На путу до Ћуприје, где се одржава међоокружни куп, бус се зауставио на ауто-путу. Није хтео да се упали, и тако су два сата чекали. На сву срећу, због беспрекорне организације, такмичење је одложено за сат и по времена. Стигавши у Ћуприју, поврх силне нервозе и бриге да ли ће стићи, Јелена је бриљирала истрчавши 800м за 2 минута и 38 секунди.

Након недељу дана, наступа и на републичком атлетском купу „Здрavo растимо“. Пар дана пре такмичења, Јелена је имала проблема са стомаком. Убеђена да ће болови нестати, одлази у Нови Пазар. Зачуо се пуцањ стартног пиштоља и тр-

ка је отпочета. На самом почетку, Јелени се болови враћају али понос јој не дозвољава да прекине трку. Као јунак је истрчала и након проласка кроз циљ срушила се онесвешћена. Овако се понашају само јаке личности и велики спортисти, притом је освојила пето место.

Газим стартну линију. Срце лупа као да ће да искочи из груди, потпуно сам хладна, али са позитивном тремом. Ум потпуно празан - овако Јелена описује како се осећа пред саму трку. Такође је додала да ју је атлетика научила како да иде кроз живот.

Лично сам је упознала на Школској олимпијади у Врању 2016. године када је освојила сребрну медаљу на 600м. Одувек је зрачила позитивном енергијом и сваки пут би ме одушевила својом храброшћу. Од тада смо се зближиле и постала сам њена подршка. За њу могу да кажем да је једна веома упорна особа, вредна и доста емотивна. Оно што зацрта, то и уради. До сада нисам упознала девојку налик њој, зрачи неком чудном и несвакидашњом енергијом. Ведрог духа и веома комуникативна, Јелена наставља да обасјава образ свог клуба.

На крају се свака суза исплати, сваки бол и свака упала мишића. Свака капљица зноја ствара племенитог човека. Јелена Живковић са високо постављеним циљевима руши сваку баријеру. Балканијада је већ увелико у мислима, желим јој сву срећу овог света

Марија Јовановић
Медицинска школа Пожаревца

НАЈБОЉИ НАЧИН ДА СЕ ИГРАШ И ВЕЖБАШ НА ЛЕТЊЕМ РАСПУСТУ

И ПЕЊАЊЕ НА ТРЕШЊУ ЈЕ ВЕЖБА

Некада је лето било омиљено годишње доба деци, али са развојем технологије, деца су се све више увлачила у куће и бивала заробљена од стране свог рачунара, паметног телефона или кабловске телевизије. Ипак, неизбежан је боравак у природи и неизбежно је играти се напољу! Интервјуисао сам децу из наше школе Ђорђа, Јану и Анђелу. Питао сам понешто и своју баку јер ме је занимало шта старији мисле о децијим играма некад и сад.

Ђорђе је рекао да воли да вози бицикл током летњег распуста, игра кошарку и тенис. Понеки пут се игра са вршњацима и неких, да кажемо, изумрлих игара. То су између две ватре, жмурке и јурке. Ђоле је много добар дечак и воли колективне игре.

Јана, моја млађа сестра, веома је мила девојчица, ускоро ће у трећи разред и одличан је ђак. Мада, када се нађемо у некој игри, веома је немилосрдан противник. Она каже да највише воли да игра фудбал, чудно за једну девојку, и вози бицикл. Јани не прилази, ако си спор! Никад је нећеш победити! Она највише воли да се игра ујутру и после подне кад заврши домаћи.

Анђела, моја другарица из одељења, поред тога што воли да трчи, вози бицикл, игра се жмурке, специјалност јој је пентрање по дрвећу. Каже да је то наследила од маме. Ових дана највише воли да се пење на трешњу, а њено задовољство видите на лицу док жваће укусне трешњине плодо-

ве. Анђела не разуме зашто неки родитељи бране својој деци да се пењу по дрвећу. То је, ваљда, нормално, за децу да желе да се пању, а за родитеље да бране то!

Док сам интервјуисао своје саговорнике, моја бака је све време слушала. Занимало ме је шта она мисли о овој теми. Питао сам је како се некада проводио летњи распуст.

Најчешће су деца из града долазила на село, код својих рођака, како би уживала у лету и како би радила сеоске послове, из разоноде, као што је чување оваца. Бака каже да су се играли жмурке, јурке, рата, односно партизана и Немаца, а девојчице би биле болничарке.

На моје питање, каква је разлика између деце некада и сада, бака је одговорила:

Деца као деца, остала су иста, али игре старе су заборављене. Дечаци се данас све више баве спортом, не користе толико своју машту, а девојчице немају неку посебну игру већ слободно време проводе тако што понекад иду у град на сладолед.

Надамо се да смо вам дали добре идеје да квалитетно проведете време на распусту. Сви му се радујемо!

Вељко Продановић 5/2
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац

ЧИК НАПРАВИ МОСТ

Пролеће нам је коначно стигло! Једва смо чekali да изађемо напоље и уживамо у игри. Школа се ускоро завршава, а ми смо се потруди-

ли да вам покажемо како би слободно време могло да се искористи. Уместо да читав дан проводите играјући игрице и гледајући у екране таблета, рачунара или телефона, изађите у природу, на чист и свеж ваздух. Присетили смо се старих занимљивих игара које нису ни данас изгубиле на значају. Играли смо жмурке, јурке, труле кобиле, између две ватре. Радили смо звезде, мост, ваљали се по трави и бескрајно се забављали.

Ово су неки од наших предлога за пуњавање слободног времена. Верујте, забава неће изостати. Ујединићете уживање

и физичку активност, а дружење са пријатељима биће испуњено смехом и радошћу.

Мина Дамњановић и Маја Радосављевић
Фотограф и сниматељ:
Нина Вуковић и Лука Матовић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“,
Крагујевац

НБА караван у Нишу

Друге недеље такмичења Јуниор НБА караван стигао је Ду Ниш. Домаћини, Основна школа „Иво Андрић“, побринули су се да ова промоција Јуниор НБА лиге буде једна од најбоље организованих до сада. Деца су била одушевљена дресовима екипа које представљају. Играна је је утакмица тимова ОШ „Иво Андрић“ и ОШ „Ратко Вукичевић“. Утакмица је завршена резултатом 30:18 у корист тима ОШ „Ратко Вукичевић“. У тиму противника истакао се Петровић (14 постигнутих поена). У тиму домаћина најефикаснији био је Филиповић (14 постигнутих поена). У другој утакмици тим ОШ „Иво Андрић“ поражен је од тима ОШ „Душан Радовић“ резултатом 39:15. Недуго затим, наш домаћин била је основна школа „Душан Радовић“. Тим ОШ „Иво Андрић“ поражен је од тима ОШ „Стефан Немања“ резултатом 24:12. Бољи од тима ОШ „Иво Андрић“ био је тим ОШ „Учитељ Таса“ (24:20). Порази нас нису поколебали. Дружење и забава били су у првом плану.

Маша Митић, Марија Стојановић и Петра Станојевић
ОШ „Иво Андрић“ Ниш

Пролећна трка

У нашој школи 11. маја организован је Пролећни крос. Ученици нижих разреда започели су такмичење, по одељењима, у 10 часова, док су ученици од петог до осмог разреда стартовали од 11 часова. Иако су виши разреди били поподневна смена, сви су скоро без изузетка, са спортском опремом дошли у заказан термин.

У школској згради у Великом Пољу ливада, која уједно представља наш терен, прилично је равна, тако да није било проблема у спровођењу трке. Међутим, у згради у Грошници, било је нешто компликованије спровести пројекат. Кривудава, стрмо и недовољно дугачко школско двориште представљало је ђацима прави изазов. Али, одушевљење није изостало! Ученици који се нису такмичили, изнели су столице, које су поређали једну до друге, попут трибина на стадиону и представљали су публику. Навијали су, аплаудирали, подржавали своје фаворите. Дипломе су, наравно, биле спремне за све победнике.

Марјан Ристић
и **Кристина Богдановић**
ОШ „Наталија Нана Недељковић“

Крос на Победи

На кросу наше школе „Драгиша Луковић Шпанац“, на стадиону „Победа“, трчало је око 400 ученика I-VIII разреда. У конкуренцији млађих такмичара дечака (I-IV), први су били Лазар Стојановић I/2, Филип Вукајловић II/2, Огњен Филиповић III/1, Алекса Петровић IV/2. У конкуренцији млађих такмичарки девојчица (I-IV), прве су биле Теодора Илић I/2, Анђела Леповић II/1, Лена Захировић III-2, Нина Грујић IV/2. У конкуренцији старијих такмичара дечака (V-VIII), први су били Марко Чукић V/3, Милош Аранђеловић VI/2, Филип Милутиновић VII/1, Урош Дугић VIII/3. У конкуренцији старијих такмичарки девојчица (V-VIII), прве су биле Ана Милосављевић V/3, Милица Јовановић VI/2, Ана Милутиновић VII/1, Анђела Томић VIII/2.

Дарко Пантовић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“, Крагујевац

Турнир у фудбалу за петаке

Само недељу дана након успешно реализованог Пролећног кроса, наставник Милош Цмиљанић организовао је, за ученике петог разреда, турнир у фудбалу. Учествовала су сва четири одељења петог разреда. Све је почело у 13.30 часова, након завршетка наставе. Девојчице и дечаци који се нису такмичили, остали су као подршка својим одељењима. Атмосфера је била сјајна. Иако мали, врло коректно и фер су се понашали. Победник је било одељење V4 и ми им, и овим путем, честитамо. Надамо се да ће овакви турнири постати пракса у нашој школи, јер представљају право уживање за децу. Не само да нам спорт пружа кондицију, физичку издржљивост и здравље, већ нас уједињује и повезује.

Маја Радосављевић
ОШ „Наталија Нана Недељковић“ Крагујевац

Одржана осма Спортска школска олимпијада

У великој сали СПЕНС-а 17. маја, свечано је отворена 8. Спортска олимпијада школске омладине Војводине. На церемонији отварања учествовало је 4584 ученика и 1020 професора из различитих делова Војводине. Добродошлицу свим учесницима је пожелео Владимир Батез,

двоструки олимпијски шампион, и Милош Вучевић, градоначелник Новог Сада. „За мене су ово праве олимпијске игре, не само имитација!“, поручио је градоначелник Новог Сада и свим учесницима пожелео много среће. На Новосадском стадиону „Карађорђе“ потом је

одржано такмичење из атлетике у следећим категоријама: бацање кугле, бацање вортекса, трчање, скок у даљ и скок у вис. Учесници су били пуни ентузијазма и своје утиске о такмичењу сумирали у разговору са нашим репортерима. Ово такмичење је окупило 400 учесника из седам округа.